

2017

TYDZIEŃ FILMU NIEMIECKIEGO

WROCLAW | KRAKOW | OPOLE | POZNAŃ | OLSZTYN | KATOWICE
GDAŃSK | KIELCE | ZIELONA GÓRA | SZCZECIN | WARSZAWA

Tydzień Filmu Niemieckiego to wydarzenie, które już na stałe wpisało się w polski kinowy krajobraz. Organizatorzy pilnują, by program naświetlał aktualne trendy i był blisko tego, co bije w sercu niemieckiego społeczeństwa. Przegląd gwarantuje podróż przez różnorodne filmowe gatunki, mistrzowie spotykają się w nim z debiutantami, hity box-office'u z festiwalowymi odkryciami. Kolejna szansa by poznać współczesne kino sąsiadów z Zachodu, nadarzy się już wkrótce. Od listopada do stycznia Tydzień Filmu Niemieckiego zawita do jedenastu polskich miast.

Maren Ade w filmie *Toni Erdmann* udowodniła, że niemieckie kino potrafi bawić, nie gubiąc ciężaru gatunkowego. Dowodem na to jest też hit box office'u, komedia *Witamy u Hartmannów*. Tematem jest tu kryzys uchodźczy i związane z nim rasizm i biurokratyczne absurdy. Z kolei *Kaminski i ja* to kolejny owoc współpracy duetu Daniel Brühl (aktor) i Wolfgang Becker (reżyser), twórców *Good Bye, Lenin!* Na ekranie starcie dwóch mocnych osobowości napędzane jest czarnym humorem.

Czasem słońce, czasem... płacz. W *Powrocie do Montauk* autor wybitnego *Blazanego bębena*, Volker Schlöndorff opowiada o brzemienym w skutki spotkaniu byłych kochanków. W tle Nowy Jork i dramat z kropką romantycznej domieszki. Mniej znanych nazwisk, ale równie dużą emocjonalną siłą rażenia zawiera film *Najlepszy ze światów*. Adrian Goiginger, scenarzysta i reżyser, oparł tę poruszającą historię o macierzyństwie w cieniu nałogu na własnych doświadczeniach. Wreszcie nagradzany na rozlicznych festiwalach Western Valeski Grisebach, rozgrywająca się pośród idyllicznych pejzaży opowieść o konfrontacji niemieckich robotników najemnych i bułgarskich wieśniaków, gdzieś na pograniczu bułgarsko-greckim.

Mocne jak zawsze są dokumenty. W *Rewolucji dźwięku* reżyserka Margarete Kreuzer oddaje hołd twórcy zespołu Tangerine Dream, Edgarowi Froese. Bohaterem biograficznego *Beuysa* jest zaś niemiecki artysta rzeźbiarz, performer, działacz i teoretyk sztuki, Joseph Beuys. Film przypomina, że sztuka może wpływać na kwestie społeczno-polityczne.

Warszawiacy dostąpią przywileju: w ramach stołecznego przeglądu premierowo pokazany zostanie najnowszy film Fatilha Akina *W ulamku sekundy*. Grająca główną rolę Diane Kruger dostała nagrodę aktorską w Cannes.

Miasta, do których zawita Tydzień Filmu Niemieckiego to: Wrocław, Kraków, Opole, Poznań, Olsztyn, Katowice, Zielona Góra, Gdańsk, Kielce, Szczecin i Warszawa.

Anna Tatarska
„Co jest grane 24”

BEUYS

Joseph Beuys, niemiecki artysta, teoretyk sztuki, pedagog, działacz społeczny i polityczny. Urodził się w 1921 roku w miejscowości Krefeld. W latach 1946–51 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie, w której później podjął pracę jako pedagog. Mówił o sobie, że nie jest artystą, a jeśli już to tylko wtedy, kiedy wszyscy inni też zostaną uznani za artystów. Jego idea poszerzania sztuki polegała na pracy ze społeczeństwem, zaangażowaniu siebie i innych w działania polityczne i społeczne, a nie wytwarzaniu estetycznych przedmiotów. Był wizjonerem, już w latach 70. przewidział problemy, z jakimi borykać się będą demokratyczne państwa i próbował podsuwać ich rozwiązania. W roku 1970 założył Organizację dla Niegłosujących – Wolne Powszechne Wybory, a rok później Organizację Demokracji Bezpośredniej poprzez Powszechne Wybory. Tworzenie biura tej organizacji było jedną z akcji Beuysa zorganizowanych podczas „dokumenta 5” w 1972 roku. „Okupacja” sekretariatu Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie zakończyła się zwolnieniem artysty. Przez kolejne dwa lata podróżował po świecie z wykładami propagując swoją teorię „rzeźby społecznej”. W sierpniu 1981 roku artysta w ramach akcji „Transport do Polski” подарował Łódzkiemu Muzeum Sztuki swoje prace. Na „documenta 7” w 1982 roku zrealizował akcję „7000 dębów – zadrzewianie zamiast urzędowania”. Ostatnie drzewo w tym projekcie zasadził syn Beuysa, Wenzel już po jego śmierci w 1986 roku. Kiedy ogląda się dokument Andresa Veieła, będący kolażem wywiadów, nagrań działań artystycznych czy publicznych występów Beuysa, aż niewiarygodnym wydaje się, że są to materiały archiwalne i pochodzą z Niemiec a nie z Polski roku 2017.

Niemcy 2017 | 107' | reżyseria: Andres Veiel | **montaż:** Stephen Krumbiegel, Olaf Voigtländer | **zdjęcia:** Jörg Jeshel | **muzyka:** Ulrich Reuter, Damian Scholl | **produkcja:** zero one film/Berlin, w koprodukcji z TERZ Film/Kolonia, SWR, ARTE, WDR **pokazy festiwalowe:** Berlinale 2017 (Konkurs), Hong Kong 2017, CPH:DOX 2017, BAFICI 2017, Istanbul 2017, Ankara 2017, Sheffield DocFest 2017, Sydney 2017, Jerozolima 2017, Odessa 2017, Melbourne 2017, Wrocław 2017

Andres Veiel urodził się w 1959 roku w Stuttgarcie. Studiował psychologię, etnologię i publicystykę na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie, w latach 1985–89 uczęszczał na seminaria dramaturgiczne i reżyserkie prowadzone w berlińskim Künstlerhaus Bethanien m.in. przez Krzysztofa Kiesłowskiego. W 2001 roku nakręcił dokument *Black Box BRD*, w którym zajął się historią i ideologią RAFu. Po latach wrócił do tego tematu filmem fabularnym *Kto, jeśli nie my*, który obecny był także na polskich ekranach. Jego wielkim sukcesem był obraz *Die Spielwütigen*, który powstawał kilka lat, i ukazywał studentów szkoły teatralnej podczas rocznej nauki. W 2006 roku nakręcił spektakl teatru dokumentalnego zatytułowany *Der Klick* rekonstruujący tragiczne zabójstwo młodego chłopaka na wschodnioniemieckiej prowincji. Dokument o Beuysie miał swoją premierę w konkursie tegorocznego Berlinale.

KAMINSKI I JA ICH UND KAMINSKI

Niemcy, Belgia, 2016 | 118' | reżyseria: Wolfgang Becker | **scenariusz:** Wolfgang Wendrich | **zdjęcia:** Jürgen Jürges | **obsada:** Daniel Brühl, Jesper Christensen, Amira Casar, Geraldine Chaplin | **produkcja:** X Filme Creative Pool w koprodukcji z ED Productions/Eupen, WDR, ARTE | **pokazy festiwalowe:** Berlinale 2016, Istantbul 2016, Camerimage 2016

Wolfgang Becker urodził się w 1954 roku. Studiował germanistykę, historię i amerykańską na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie. W 1980 roku rozpoczął studia w Niemieckiej Akademii Filmowej i Telewizyjnej w Berlinie, które zakończył filmem *Motyle (Schmetterlinge)* uhonorowanym w 1988 roku Złotym Lampartem w Locarno. Kolejnym ważnym filmem był obraz *Życie to plac budowy (Das Leben ist eine Baustelle)* z 1997 roku. W 2003 z kolei powstał komediodramat *Good bye, Lenin!*, który przyniósł reżyserowi nie tylko liczne nagrody, ale także ogromną popularność. *Kaminski i ja*, to pierwszy film zrealizowany po tym sukcesie.

Sebastian Zöllner jest młodym i ambitnym dziennikarzem piszącym o sztuce. Ponieważ do tej pory nie udało mu się ani zabłysnąć, ani zdobyć sławy, której bardzo pragnie, postanawia napisać biografię legendarnego, pop-artowego malarza Manuela Kaminskiego. Ten dawny uczeń Matisse'a i przyjaciół Picassa przed laty wycofał się ze świata sztuki i żyje samotnie w szwajcarskich Alpach. Artysta jest niewidomy, nie tworzy już obrazów, a jedynym łącznikiem ze światem zewnętrznym, ale też strażnikiem chroniącym go przed niepożądanymi przybyszami, jest jego córka. Zöllner uważa, że utrata wzroku, to mistyfikacja, która ma podtrzymać legendę oraz rynkową atrakcyjność prac Kaminskiego. Tę tajemnicę właśnie zamierza ujawnić i opisać w swojej książce. Umawia się na wywiad i po raz pierwszy dzwoni do drzwi posiadłości malarza.

Oparty na bestsellerowej powieści Daniela Kehlmana pod tym samym tytułem film, w ironiczny sposób opowiada o współczesnych konfliktach: pomiędzy generacjami, światem krytyki i sztuki czy artystą i jego medialnym wizerunkiem. Ale pokazuje też, jak pomiędzy Sebastianem Zöllnerem i Manuelem Kaminskim, których na początku ich znajomości dzieli prawie wszystko, rodzi się wyjątkowa relacja, szczególnie dla młodego dziennikarza.

Obrazem *Kaminski i ja* na ekrany powraca świetny filmowy duet: Wolfgang Becker, jako reżyser i Daniel Brühl, jako odtwórca głównej roli. Obaj twórcy znani są doskonale także polskiej publiczności z obsypanego nagrodami przeboju *Good Bye, Lenin!*

NAJLEPSZY ZE ŚWIATÓW DIE BESTE ALLER WELTEN

Swój debiutancki, oparty na wspomnieniach z dzieciństwa, film Adrian Goiginger zadedykował swojej przedwcześnie zmarłej matce, która jest centralną postacią tej opowieści i najważniejszą osobą w świecie siedmioletniego Adriana. Ich dom, znacznie odbiegający od normy akceptowanej zarówno przez społeczeństwo, jak i pracowników opieki społecznej, jest schronieniem dla wielu nieprzystosowanych do życia osób. Helga jest uzależniona od narkotyków i często popada w stany emocjonalne wahające się pomiędzy wielką euforią i głęboką depresją. Do porządku przywołują ją kontrole urzędników z Jugendamtu. Wtedy udaje się jej stworzyć pozory normalnego mieszczańskiego życia. Mimo chaosu, niezadkich narkotyczno-alkoholowych libacji, w których mimowolnie uczestniczył chłopiec, świat dzieciństwa pozostał w jego pamięci najlepszym z możliwych. Film austriackiego reżysera, bardzo osobisty i wypełniony ogromnym ładunkiem emocjonalnym, nie jest wcale sielankowym obrazkiem. Mały Adrian jest świadkiem produkcji odurzających kompotów, przed którymi przestrzega go matka, jest zmuszany przez jednego z jej kompanów do picia wódki, to on też odkrywa, że goszczący u nich dealer zmarł we śnie. To jednak nie te epizody, a prawie nieograniczona wolność, ogrom czasu spędzanego z matką, jej wielka miłość i całkowite oddanie synowi oraz poczucie, że wszystko, co dzieje się wokół niego, jest jakąś niezwykłą i niekończącą się przygodą, ukształtują młodego bohatera, a później przełożą się na poruszającą filmową opowieść.

Austria, Niemcy, 2017 | 103' | reżyseria i scenariusz: Adrian Goiginger | **zdjęcia:** Yoshi Heimrath, Paul Sprinz | **obsada:** Verena Altenberger, Jeremy Miliker, Lukas Miko, Michael Pink | **produkcja:** RitzFilm, Lailaps Pictures GmbH | **pokazy festiwalowe:** Berlinale, 2017 (Perspektywy Kina Niemieckiego); Moskwa 2017 | **nagrody i wyróżnienia:** Kompas – Nagroda Sekcji Perspektywy Kina Niemieckiego, Berlinale 2017; Nagroda dla Najlepszej Aktorki, Moskwa 2017; Vienna Film Award – Wiedeńska Nagroda Filmowa dla Młodego Reżysera

Adrian Goiginger urodził się w 1991 roku. W 2012 założył firmę producencką „2010 Entertainment”, w której – jako reżyser i autor scenariuszy – zrealizował filmy krótkometrażowe, reklamowe, rysunkowe czy klipy muzyczne. Rok później rozpoczął studia w Akademii Filmowej Badenii-Wirtembergii. Obraz *Najlepszy ze światów* jest jego debiutem kinowym i miał swoją premierę podczas festiwalu Berlinale w sekcji „Perspektywy Kina Niemieckiego”.

POWRÓT DO MONTAUK RÜCKKEHR NACH MONTAUK

Niemcy, Francja, Irlandia, 2017 | 105'
reżyseria: Volker Schlöndorff | **scenariusz:** Colom Tóibín, Volker Schlöndorff
zdjęcia: Jérôme Alméras | **obsada:** Stellan Skarsgård, Nina Hoss, Susanne Wolff, Niels Arestrup | **produkcja:** Ziegler Film / Berlin, Volksfilm / Poczdam | **pokazy festiwalowe:** Berlinale, 2017 (konkurs); Sтамбуł, 2017; Ankara, 2017, La Rochelle, 2017; Łódź, Transatlantyk 2017

Volker Schlöndorff urodził się w 1939 roku w Wiesbaden, studiował w Paryżu, tam też kończył szkołę filmową. Zadebiutował nagrodzoną w Cannes adaptacją książki Roberta Musila *Niepokoję wychowanka Törlessa* (1966). Kolejne filmy również powstawały na bazie utworów literackich: *Utracona cześć Katarzyny Blum* (1975) według Heinricha Bölla, nagrodzony Oscarem *Blaszany bęberek* (1979) na podstawie powieści Güntera Grassa, *Miłość Swanna* (1983) wykorzystujący twórczość Marcela Prousta, czy *Homo Faber* (1990) będący ekranizacją książki Maxa Frischa. W 2006 roku nakręcił *Strajk* (tytuł oryg. *Strajk – Die Heldin von Danzig*), którego fabuła osadzona jest na wydarzeniach w Polsce lat 80. W 2008 roku ukazała się jego autobiografia pt. *Licht, Schatten und Bewegung* (wydanie polskie: *Światło, cień i ruch. Moje życie i moje filmy*). W grudniu 2009 roku otrzymał na Festiwalu Camerimage w Łodzi Nagrodę za Całokształt Twórczości dla Reżysera.

Max Zorn przyjeżdża do Stanów Zjednoczonych promować swoją najnowszą książkę, która jest opowieścią o dawnym romansie, nie do końca wybrzmiałej i gwałtownie zakończonej miłosnej relacji. Bohaterka tej historii mieszka w Nowym Jorku i pisarz ma nadzieję, że pojawi się na jednym z jego autorskich wieczorów. Niestety Rebecca nie przychodzi, więc Max postanawia ją odnaleźć. Dawna kochanka okazuje się świetnie zarabiającą prawniczką i nie ma najmniejszej ochoty na odnawianie starej znajomości. Ale pisarz nie ustępuje. Rebecca zgadza się na spotkanie i proponuje wyprawę do tytułowego Montauk, gdzie rozgrywa się, opisana w książce Maxa, historia.

Scenariusz najnowszego filmu Volkera Schlöndorffa powstał na podstawie parabiograficznej książki Maxa Frischa. Reżyser, po ekranizacji powieści *Homo faber*, po raz drugi sięga do twórczości szwajcarskiego pisarza. Tym razem jest to gorzka opowieść o zaprzepaszczonej szansach, pogrzebanych uczuciach, decyzjach, których zawsze będziemy żałować i których nie da się zmienić czy cofnąć. Do przeszłości nie ma powrotu, a sentymentalne podróże mają zwykle smutny finał. To także film o pisarzu, który traci zdolność rozróżnienia literackiej fikcji od rzeczywistości, któremu wydaje się, że będzie miał taką samą kontrolę nad spotkanymi ludźmi, jak nad stworzonymi przez siebie literackimi postaciami. Ponowne spotkanie z Rebeccją uświadamia mu jak bardzo się mylił.

TANGERINE DREAM. REWOLUCJA DŹWIĘKU REVOLUTION OF SOUND. TANGERINE DREAM

W 2015 roku w wieku 70 lat zmarł lider zespołu Tangerine Dream, Edgar Froese. Ta śmierć była impulsem do nakręcenia filmu opowiadającego historię stworzonego przez niego zespołu, legendy muzyki elektronicznej. Grupa powstała w 1967 roku w Berlinie Zachodnim. Największy wpływ na brzmienie wykonywanej przez zespół muzyki mieli, obok jego założyciela, Peter Baumann, Christoph Franke, Johannes Schmoelling, a w ostatnich latach także Thorsten Quaeschning. Wykorzystując najnowszą technikę, zmieniającą się wraz z upływem czasu i postępem technologicznym, muzycy Tangerine Dream nagrywali kolejne płyty, które zrewolucjonizowały muzykę rozrywkową nie tylko w Niemczech, ale także Wielkiej Brytanii. Obok wielu nagrań studyjnych i koncertowych, zespół tworzył również ścieżki dźwiękowe do licznych filmów, w tym *Sorcerer (Cena strachu)* Williama Friedkina, *Thief (Złodziej)* Michaela Manna, *Risky Business (Ryzykowny interes)* Paula Brickmanna czy *Legend (Legenda)* Ridleya Scotta. To właśnie za sprawą muzyki filmowej zespół stał się znany szerszej publiczności. W 1980 roku grupa po raz pierwszy zagrała za żelazną kurtyną, w Berlinie Wschodnim i zyskała tu ogromną popularność. Występ Tangerine Dream w Warszawie zaowocował albumem *Poland*.

Na portret Edgara Froese złożyły się archiwalne nagrania i rozmowy z członkami zespołu, przyjaciółmi, kolegami, jak np. Jean-Michel Jarre, reżyserami, wydawcami i rodzimą kompozytora.

Niemcy 2017, film dokumentalny | 90'
reżyseria: Margarete Kreuzer | **zdjęcia:** Lukas Schmid | **muzyka:** Tangerine Dream | **produkcja:** Gerd Haag | **udział biorq:** Edgar Froese, Peter Baumann, Christoph Franke, Johannes Schmoelling | **pokazy festiwalowe:** Berlinale 2017, Kraków (Krakowski Festiwal Filmowy) 2017

Margarete Kreuzer urodziła się w 1964 roku. Studiowała germanistykę, publicystykę i psychologię oraz dramaturgię w Wyższej Szkole Filmowo-Telewizyjnej w Poczdamie. Jest reżyserką i scenarzystką wielu telewizyjnych filmów dokumentalnych i reportaży. *Revolution of Sound. Tangerine Dream* jest jej pierwszym pełnometrażowym filmem dokumentalnym.

WITAMY U HARTMANNÓW WILLKOMMEN BEI DEN HARTMANNS

Niemcy, 2016 | 116' | reżyseria i scenariusz: Simon Verhoeven | zdjęcia: Jo Heim
produkcja: Wiedemann & Berg Film, Monachium w koprodukcji z Sentana Filmproduktion, Monachium i Seven Pictures Film, Berlin | obsada: Senta Berger, Heiner Lauterbach, Florian David Fitz, Eric Kobongo | pokazy festiwalowe: Monte Carlo Comedy Film Festival, 2017; Stony Brook, 2017; Shanghai, 2017; Berlinale 2017 | nagrody i wyróżnienia: Bawarska Nagroda Filmowa (najlepsza produkcja i nagroda publiczności), Północna Nagroda Niemieckiej Kinematografii 2017

Simon Verhoeven urodził się w 1972 roku. Po maturze rozpoczął studia aktorskie w Lee Strasberg Theatre Institute w Nowym Jorku, a następnie przeniósł się do Bostonu, do Berkele College of Music gdzie studiował kompozycję. Zadebiutował filmem *100 Pro*, za który otrzymał nagrodę dla młodych twórców. Kolejny obraz, autorska (reżyseria, scenariusz, muzyka, główna rola) komedia *Männerherzen (Serca mężczyzn)* była w Niemczech najchętniej oglądanym filmem roku 2011. Sukces ten powtórzył film *Witamy u Hartmannów*, który w ciągu 10 dni od premiery zobaczyło prawie milion widzów.

Rodzina Hartmannów mieszka w luksusowej willi na obrzeżach Monachium. Angelika jest emerytowaną nauczycielką, Richard pracującym jeszcze lekarzem, córka wieczną studentką, a syn nastawionym na karierę prawnikiem zatrudnionym w dużej międzynarodowej korporacji. Dzieci od dawna nie mieszkają w rodzinnym domu, ale służy on im nadal jako schronienie, gdy brakuje pieniędzy na własne lokum lub trzeba podrzucić wnuka na czas ważnej biznesowej podróży. Kiedy w 2015 roku rzesza uchodźców zaczęła przybywać do Niemiec, pełna energii Angelika postanawia włączyć się w działania niosące im pomoc. Nie jest jedyną starszą panią, która wpadła na ten pomysł. Ośrodki dla emigrantów zostają zasypane darami, a liczba lektorów oferujących naukę języka niemieckiego jest większa od potrzeb. W tej sytuacji najlepszą formą wsparcia okazuje się przyjęcie kogoś pod swój dach. Do Hartmannów wprowadza się młody Nigeryjczyk i fakt ten staje się nie lada wyzwaniem, nie tylko dla całej rodziny, ale też dla jej otoczenia.

Komedia Simona Verhoevena, w której reżyser podjął temat aktualny nie tylko w Niemczech, pobiła rekordy popularności. Film jest przewrotnym portretem współczesnego niemieckiego społeczeństwa i znacznie odbiega od powszechnie utrwalonych obrazów. Empatyczna pani domu, przez lata wychowująca młodzież, nadużywa alkoholu, jej starzejący się mąż coraz częściej korzysta z zabiegów medycyny estetycznej, największą ksenofobką jest sąsiadka o słowiańsko brzmiącym nazwisku, a zaciekłym obrońcą demokratycznych wartości okazuje się potomek tureckich imigrantów. Dom, do którego trafia nigeryjski uchodźca okazuje się niezbyt przyjemną i mało bezpieczną przystanią.

WESTERN

Niemieccy robotnicy budują przy granicy bułgarsko-greckiej elektrownię. Potrzebne do tej inwestycji zasoby wodne są niewystarczające i deficyt ten jest dużym problemem oraz powodem konfliktu z mieszkańcami pobliskiej wioski. Gdy robotnicy mają wody pod dostatkiem to krany tubylców są suche. Bułgarska prowincja mocno odstaje od niemieckich standardów i większość z przybyłych tu do pracy patrzy na swoich sąsiadów z góry, a kontakty z nimi – poza prostackimi zaczepkami miejscowych kobiet – ograniczają do koniecznego minimum. Z jednym wyjątkiem: Meinhard jest tym, który chodzi własnymi ścieżkami, próbuje, z sukcesem, nawiązać kontakt z mieszkańcami wioski, poznać ich i pomimo językowej bariery szuka porozumienia. Główny bohater filmu Valeski Grisebach jest ciekawy ludzi i ich historii, wolny od uprzedzeń i otwarty na innych. Ale taka postawa wiąże się z konsekwencjami: koledzy stają się wobec niego podejrzliwi, a lokalna społeczność też nie traktuje go jak przyjaciela.

Reżyserka przewrotnie wykorzystując konwencje westernu: konfrontację pomiędzy cywilizacją i osadnictwem na rubieżach, tubylcami i przybyszami, samotnym bohaterem i obcą społecznością, opowiada o dzisiejszych konfliktach, często wymyślonych uprzedzeniach i o trudnościach, jakie towarzyszą ich przełamywaniu. Film stara się – jak napisali krytycy tegorocznego festiwalu Nowe Horyzonty we Wrocławiu przyznając mu główną nagrodę – „opisać współczesny świat, naznaczony lękiem przed obcymi oraz zderzeniami kultur; świat, w którym komunikacja międzyludzka jest szorstka, a jednak osiągalna”.

Niemcy, Bułgaria, Austria | 120' | reżyseria i scenariusz: Valeska Grisebach
zdjęcia: Bernhard Keller | **obsada:** Reinhard Neumann, Reinhardt Wetrek, Syuleyman Aliov Letifov, Veneta Frangipova | **produkcja:** Komplizen Film / Munich & Berlin | **pokazy festiwalowe:** Cannes 2017 (Un Certain Regard), Karlowe Wary 2017, Jerozolima 2017, Erywań 2017, Melbourne 2017, Motovun 2017, Sarajewo 2017, Nowe Horyzonty Wrocław 2017, Nowy Jork 2017, Toronto 2017, BFI Londyn 2017, Vancouver 2017, CPH PIX 2017, Reykjavik 2017, Chicago 2017 | **nagrody i wyróżnienia:** Honorowe Wyróżnienie, Jerozolima 2017; Specjalne Wyróżnienie, Erywań 2017; Nagroda FIPRESCI, Motovun 2017; Grand Prix i Nagroda FIPRESCI, Nowe Horyzonty Wrocław 2017

Valeska Grisebach urodziła się w 1968 roku w Bremie. Studiowała germanistykę i filozofię w Berlinie, Monachium i Wiedniu. W 1993 roku podjęła naukę na Wiedeńskiej Akademii Filmowej. Za film dyplomowy *Mein Stern (Moja gwiazda)* otrzymała w 2001 roku Nagrodę Krytyki podczas Festiwalu Filmowego w Toronto oraz główną nagrodę na festiwalu filmowym w Turynie. Jej drugi film *Sehensucht (Tęsknota)* miał swoją premierę w 2016 roku w konkursie festiwalu Berlinale. Został też wyróżniony Specjalną Nagrodą Jury podczas Warszawskiego Festiwalu Filmowego.

KAMIENNE SERCE DAS KALTE HERZ

Niemcy, 2016 | 119' | reżyseria: Johannes Naber | **scenariusz:** Steffen Reuter, Johannes Naber, Christian Zipperle, Andreas Marschall | **zdjęcia:** Pascal Schmit | **produkcja:** SCHMIDTz KATZE FILMKOLLEKTIV/Berlin & Halle, w koprodukcji ze Studiem Babelsberg/Poczdám, Philipp Filmproduction/Oldenburg, SWR, ARD Degeto/Frankfurt, MDR/Leipzig | **obsada:** Frederick Lau, Henriette Confurius, David Schütter, Moritz Bleibtreu, Milan Peschel | **pokazy festiwalowe:** Busan 2016, Fantasporto 2017, Shanghai 2017 | **nagrody i wyróżnienia:** Niemiecka Nagroda Filmowa 2017 (najlepsza charakteryzacja, najlepsza muzyka)

Johannes Naber urodził się w 1971 r. w Baden-Baden. W latach 1991–1993 studiował filozofię i filologię hinduską na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie, a następnie medio- i filmoznawstwo w Akademii Filmowej w Badenii-Wirtembergii, gdzie zrobił w 1999 r. dyplom w zakresie reżyserii filmów dokumentalnych. W 2009 r. za scenariusz do filmu *Północna ściana* (*Nordwand*) otrzymał Nagrodę Niemieckich Krytyków Filmowych, a jego debiut reżyserski *Albarczyk* (*Der Albaner*) został uhonorowany nagrodą Maxa Ophülsa. W 2013 r. wyreżyserował film *Czas kanibali* (*Zeit der Kannibalen*). Naber mieszka w Berlinie i pracuje jako reżyser, autor scenariuszy i oświetleniowiec.

Peter Munk, młody i biedny węglarz mieszkający z matką zakochuje się z wzajemnością w pięknej córce majątnego producenta szkła. Niestety dziewczyna została przyrzeczona innemu. Jej ojciec w roli przyszłego męża widzi syna miejscowego potentata handlu drewnem. Peter, żyjąc w zgodzie z naturą i szanując ją, wie, że w puszczy położonej nieopodal osady, mieszkają skrzaty, które – o ile ma się szczęście je spotkać – spełniają życzenia. Chłopak udaje się na ich poszukiwanie i wkrótce może powiedzieć, o czym marzy. Choć skrzat przestrzega go przed pochopną decyzją, Peter chce mieć tylko tyle złota w kieszeni, ile ma ojciec Bastiana, jego konkurenta do serca Lisbeth. Życzenie spełnia się, ale, jak zwykle w bajce, wszystko dość szybko wraca do punktu wyjścia. I wtedy na drodze węglarza pojawia się Holender Michael, mroczny duch lasu. I on proponuje mu już zupełnie inną transakcję: obiecuje wielkie i niewyczerpane bogactwo, a w zamian chce, aby Peter oddał mu serce, które w jego piersi zastąpi kamień. Oparty na opowiadaniu Wilhelma Hauffa z 1827 roku film, pomimo baśniowej formy, jest bardzo współczesną narracją. To historia sięgająca do początków industrializacji, a co za tym idzie, do korzeni współczesnego kapitalizmu i globalizującego się świata. Johannes Naber w bardzo atrakcyjnej wizualnie formie pokazuje jak zmieniają się międzyludzkie relacje, jeśli jedyną rzeczą, na której się opierają to chęć zysku.

Projekcje specjalne dla szkół. W sprawie ustalenia terminu seansu prosimy o kontakt mailowy na adres michal.tomiczek@diplo.de (Wrocław, Opole, Poznań i Katowice) oraz domnory@kr.onet.pl (Kraków).

W UŁAMKU SEKUNDY AUS DEM NICHTS

Pierwszy niemieckojęzyczny film w dorobku Diane Kruger, urodzonej w Niemczech gwiazdy *Bękartów wojny* Quentin Tarantino i *Troi* Wolfganga Petersena, przyniósł jej także pierwszą w karierze Złotą Palmę. Bohaterka Kruger, Katja, w tytułowym „ułamku sekundy” traci wszystko: męża (był Kurdem) i małego synka. Gdy sprawcy zamachu bombowego zostają ujęci, na jaw wychodzą rasistowskie motywy ataku. Aresztowanie pary młodych neonazistów nie łagodzi jednak bólu Katji i nie gasi potrzeby zemsty – szczególnie, że szanse na sprawiedliwy wyrok wydają się niewielkie. U Akina pasjonujący dramat sądowy spotyka się z kinem psychologicznym, a reżyser nie waha się także stawiać prowokacyjnych pytań o to, jak Europa radzi sobie z kielkującą w jej społeczeństwach ksenofobią i nienawiścią. Rezonujący napiętą atmosferą naszych czasów kryminał, nie tylko stawia w centrum uwagi kobietę, ale także z ofiary pozwala jej przemienić się w mścicielkę. Mocne, aktualne kino.

Małgorzata Sadowska,
katalog MFF T-Mobile Nowe Horyzonty

Niemcy, Francja, 2017 | 106' | reżyseria: Fatih Akin | **scenariusz:** Fatih Akin, Hark, Bohm | **zdjęcia:** Rainer Klausemann | **obsada:** Diane Kruger, Denis Moschitto, Numan Acar, Samia Muriel Chancrin | **produkcja:** Bombero International, Macassar Productions | **pokazy festiwalowe:** Cannes 2017 (Nagroda dla najlepszej aktorki), Wrocław, T-Mobile Nowe Horyzonty (2017), Toronto 2017

Fatih Akin urodzony w 1973 roku w Hamburgu, w rodzinie tureckich emigrantów, niemiecki reżyser, producent i aktor. Studiował komunikację wizualną w hamburskiej Akademii Sztuk Pięknych. Pełnometrażowy debiut Akina *Szybko i bezboleśnie* (1998) zdobył Złotego Lamparta w Locarno. Prestiżowe nagrody zdobywały także kolejne produkcje: *Głową w mur* otrzymał Złotego Niedźwiedzia w Berlinie (2004), zaś *Na krawędzi nieba* Złotą Palmę w Cannes za najlepszy scenariusz. W swoich filmach Akin często porusza temat emigracji, międzykulturowych konfliktów i etnicznych napięć.

WROCŁAW

 Kino Nowe Horyzonty
 ul. Kazimierza Wielkiego 19a-21

6/11/17	19:00	Witamy u Hartmannów
7/11/17	19:00	Beuys
8/11/17	19:00	Kaminski i ja
9/11/17	19:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
10/11/17	19:00	Najlepszy ze światów
11/11/17	19:00	Powrót do Montauk
12/11/17	19:00	Western

KRAKÓW

 Krakowskie Centrum Kinowe ARS
 ul. Św. Tomasza 11

10/11/17	19:00	Powrót do Montauk
11/11/17	19:00	Beuys
12/11/17	19:00	Witamy u Hartmannów
13/11/17	19:00	Najlepszy ze światów
14/11/17	19:00	Western
15/11/17	19:00	Kaminski i ja
16/11/17	19:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku

POZNAŃ

 Kino Muza
 ul. Św. Marcina 30

13/11/17	19:00	Witamy u Hartmannów
14/11/17	19:00	Beuys
15/11/17	19:00	Kaminski i ja
16/11/17	19:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
17/11/17	19:00	Najlepszy ze światów
18/11/17	19:00	Western
19/11/17	19:00	Powrót do Montauk

OPOLE

 Kino Helios Solaris Center | pl. Kopernika 17
 Kino Meduza | ul. Oleska 45

13/11/17	18:30	Witamy u Hartmannów	Helios
14/11/17	18:00	Beuys	Kino Meduza
15/11/17	18:00	Kaminski i ja	Kino Meduza
16/11/17	18:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku	Kino Meduza
17/11/17	18:00	Najlepszy ze światów	Kino Meduza
18/11/17	18:00	Powrót do Montauk	Kino Meduza
19/11/17	18:00	Western	Kino Meduza

OLSZTYN

 Kino Studyjne Awangarda 2
 Plac Jana Pawła II 2/3

13/11/17	20:00	Powrót do Montauk
14/11/17	20:00	Witamy u Hartmannów
15/11/17	20:00	Beuys
16/11/17	20:00	Najlepszy ze światów
17/11/17	20:00	Western
18/11/17	20:00	Kaminski i ja
19/11/17	20:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku

KATOWICE

 Kino Światowid
 ul. 3 Maja 7

20/11/17	19:00	Witamy u Hartmannów
21/11/17	18:30	Beuys
22/11/17	18:30	Kaminski i ja
23/11/17	18:30	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
24/11/17	18:30	Najlepszy ze światów
25/11/17	18:30	Powrót do Montauk
26/11/17	18:30	Western

GDAŃSK

 Kino Żak
 ul. Grunwaldzka 195/197

24/11/17	20:30	Western
25/11/17	20:30	Kaminski i ja
26/11/17	20:30	Powrót do Montauk
27/11/17	20:30	Beuys
28/11/17	20:30	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
29/11/17	20:30	Witamy u Hartmannów
30/11/17	20:30	Najlepszy ze światów

KIELCE

 Kino Moskwa
 ul. Staszica 5

25/11/17	18:15	Powrót do Montauk
26/11/17	18:15	Witamy u Hartmannów
27/11/17	18:15	Beuys
28/11/17	18:15	Najlepszy ze światów
29/11/17	18:15	Western
30/11/17	18:15	Kaminski i ja
1/12/17	18:15	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku

ZIELONA GÓRA

 Kino Nowa
 ul. Kazimierza Wielkiego 21

27/11/17	18:00	Witamy u Hartmannów
28/11/17	18:00	Beuys
29/11/17	18:00	Kaminski i ja
30/11/17	18:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
1/12/17	18:00	Najlepszy ze światów
2/12/17	18:00	Powrót do Montauk
3/12/17	18:00	Western

SZCZECIN

 Kino Zamek
 ul. Korsarzy 34

14/12/17	18:00	Kaminski i ja
15/12/17	18:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
15/12/17	20:00	Beuys
16/12/17	18:00	Najlepszy ze światów
16/12/17	20:00	Western
17/12/17	18:00	Powrót do Montauk
17/12/17	20:00	Witamy u Hartmannów

WARSZAWA

 Kino Murańów
 ul. Gen. Andersa 5

12/01/18	20:00	W ułamku sekundy
13/01/18	20:00	Witamy u Hartmannów
14/01/18	20:00	Powrót do Montauk
15/01/18	18:00	Tangerine Dream. Rewolucja dźwięku
15/01/18	20:00	Najlepszy ze światów
16/01/18	20:00	Western
17/01/18	20:00	Kaminski i ja
18/01/18	20:00	Beuys

DYSTRYBUCJA

Beuys
Against Gravity
ul. Bukowińska 26C/12
02-703 Warszawa
Tel.: +48 22 828 10 79
e-mail: karol@againstgravity.pl
www.againstgravity.pl

Kaminski i ja
Goethe-Institut e. V.
Dachauer Straße 122
80637 Monachium, Niemcy
Tel.: +49 89 159210
e-mail: info@goethe.de
www.goethe.de

Najlepszy ze światów
RitzlFilm Film.TV.Video
Spechtgasse 34
2340 Mödling, Austria
Tel.: +43 676 946 8592
e-mail: marketing@ritzlfilm.at
www.ritzlfilm.at

Powrót do Montauk
Bomba Film Sp. z o.o.
ul. Narutowicza 23/9
20-004 Lublin
Tel.: +48 606 312 268
e-mail: joasia@bombafilm.pl
www.bombafilm.pl

Tangerine Dream.
Rewolucja dźwięków
TAG/TRAUUM
Filmproduktion GmbH & Co. KG
Apostelstraße 11
50667 Köln, Niemcy
Tel.: +49 (0)221 650 25 90 11
e-mail: info@tagtraum.de
www.tagtraum.de

Witamy u Hartmannów
Picture Tree International GmbH
Husemannstr. 7
10435 Berlin, Niemcy
Tel.: +49 (0)30 420 824 813
e-mail: pti@picturetree-international.com
www.picturetree-international.com

Western
Films Boutique
Köpenicker Strasse 184
10997 Berlin, Niemcy
Tel.: +49 (0)30 6953 7850
e-mail: contact@filmsboutique.com
www.filmsboutique.com

Kamienne serce
World Sales
Picture Tree International GmbH
Husemannstr. 7
10435 Berlin, Niemcy
Tel.: +49 30 420 824 80
e-mail: pti@picturetree-international.com

W ulamku sekundy
Gutek Film
Al. Wojska Polskiego 41 lok. 43
01-503 Warszawa
Tel.: +48 22 536 92 00
Fax.: +48 22 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl
www.gutekfilm.pl

NIEMIECKI JAK ZE SNÓW!

KURSY NIEMIECKIEGO SEMESTR ZIMOWY 17/18

GOETHE-INSTITUT
www.goethe.de/polska

GOETHE
INSTITUT

Supported by:

on the basis of a decision
by the German Bundestag

Niemcy
Po prostu przyjazne

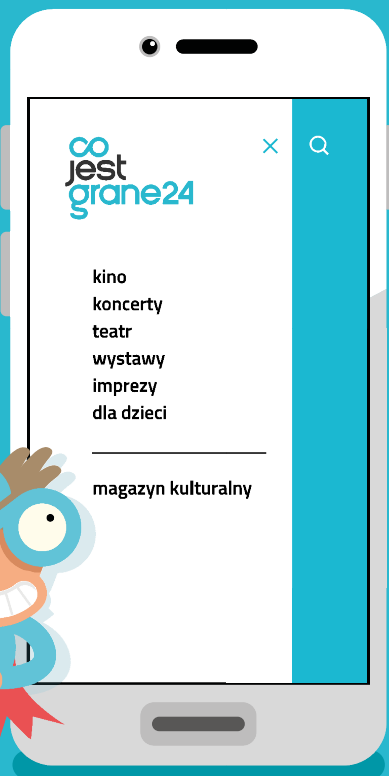
www.germany.travel

Zapraszamy na zimowy wypoczynek do Niemiec! Śnieżne kule, szybkie sanki i wspaniała zabawa na śniegu to radość dla dużych i małych. A wieczorem odpoczynek przy choince i kominku w jednym z niemieckich hoteli. **Odkryj atrakcje turystyczne Niemiec: www.germany.travel**

_wypoczynek aktywny

∞ jest grane24

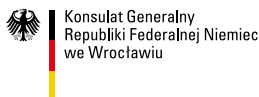
I WIESZ,
CO JEST GRANE!

 www.cojestgrane24.pl

organizatorzy:

partnerzy:

kino | nowe horyzonty

MURANÓW

Niemcy
Ciel podróży

patronat medialny:

German Films Service + Marketing GmbH
jest finansowana przez następujące instytucje:

FFF Bayern

nordmedia

medienboard
Berlin-Brandenburg GmbH

MFG Filmförderung Baden-Württemberg

Wydawcy katalogu:
Dom Norymberski Kraków
ul. Skąlecka 2
31-065 Kraków
tel.: / fax: +48 12 430 61 27
e-mail: domnorym@kr.onet.pl
www.dom-norymberski.com

Konsulat Generalny Niemiec
ul. Podwale 76
50-449 Wrocław
e-mail: info@bres.diplo.de
www.wroclaw.diplo.de

Koordynatorzy programu:
Renata Kopyto
(Dom Norymberski w Krakowie)

Michał Tomiczek
(Konsulat Generalny Niemiec
we Wrocławiu)

Renata Prokurat
(Goethe-Institut w Warszawie)

Teksty do katalogu:
Renata Kopyto
Współpraca:
Michał Tomiczek

Współpraca:
przy organizacji projektu:
Katarzyna Boratyn
Bernhard Simek
(German Films)
Agnieszka Marecka
(Goethe-Institut w Krakowie)

Projekt plakatu i katalogu:
Katarzyna Godyń-Skoczylas

Druk:
Drukarnia Know-How